

Студијски програм: ОАС Географија			
Назив предмета: Биогеографија			
Наставник/наставници: Горан Аначков , Борислав Чабрило			
Статус предмета: обавезан			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: нема			
Циљ предмета			
Упознавање са основним појмовима, процесима и методологијом истраживања у биогеографији. Познавање законитости распрострањења биљних и животињских врста и животних заједница на копну и у мору, у појединим фито и зоогеографским областима, а посебно на подручју Србије			
Исход предмета			
Располагање основним знањем из биогеографије. Студент са разумевањем користи појмове о ареалу и хорологији биљних и животињских врста и животних заједница на Земљи. Студент по завршеном курсу разуме основне принципе хоризонталне и вертикалне дистрибуције организама, уме да препознаје и идентификује биогеографске категорије. Оспособљен је да примењује методе у биогеографским истраживањима и адекватно их тумачи.			
Садржај предмета			
Теоријска настава			
Ареал, обликовање и особине ареала (картирање, типологија, димензије, форме, динамика ареала, форме распрострањења), центри распрострањења и порекла врсте. Баријере (физичке, еколошке, просторне, временске, биолошке, активно и пасивно расељавање). Ендемизам, космополитизам, реликтност, викаризам, острвска и планинска биогеографија. Хорологија, основне методе истраживања у биогеографији. Основи историјске биогеографије, континентални дрифт, флора и фауна у терцијеру, ледено доба и његов значај у формирању данашњег распореда флоре и фауне. Фитогеографско рашчлањење Света, флорна царства. Зоогеографска подела копна: Нотогеа, Неоггеа, Палеоггеа, Арктогеа (Холарктик). Флора (појам, структура, анализа, генеза). Фитогеографија Србије и Балканског полуострва, елементи флоре на подручју Србије, хоризонтална и вертикална хоролошка стратификација на подручју Балканског полуострва. Фауна (појам, структура, анализа, генеза). Фауна Србије са карактеристичним представницима тетраподних кичмењака.			
Практична настава			
Основне методе картирања, директно и индиректно картирање у флористици. Ареал дијагнозе и елементи флоре. Флористичка статистика (спектар ареал типова, таксономски и биолошки спектар, родовски коефицијент, индекс флорогенезе, процена флористичког богатства и разноврсности, индекси сличности флоре). Ендемити и реликти, Вертикална стратификација на примерима високих планина Балканског полуострва. Карактеристични представници кичмењака појединих зоогеографских области преко аудио и видео записа.			
Литература			
1. Јанковић М. (1985): Фитогеографија. Природно-математички факултет Универзитета у Београду, Југословенски Завод за продуктивност рада и информационе системе, Београд. 2. Лопатин И. К. (1995): Зоогеографија. Превод са руског Снежана Пешић. Зим-Пром, Крагујевац. 3. Лопатин И.К., Матвејев С. (1995): Кратка зоогеографија са основама биогеографије и екологије биома Балканског полуострва, 1 књига. Словеначка Академија наука и уметности, Љубљана. 4. Ђуг С., Шкријељ Р. (2009): Биогеографија. Природно-математички факултет Универзитета у Сарајеву, Сарајево. 5. Томовић Г., Ђуровић С., Бузузовић У. (2020): Практикум из Биогеографије 1. Биолошки факултет Универзитета у Београду, Београд. 6. Cox B.C., Moore P.D., Ladle R.J. (2016): Biogeography, an Ecological and Evolutionary Approach, ninth ed., Wiley Blackwell, Oxford, Chichester, Hoboken.			
Број часова активне наставе: 5		Теоријска настава: 3	Практична настава: 2
Методе извођења наставе			
Предавања праћена интерактивном наставом са аудио и видео презентацијама. Учење откривањем, путем решавања проблема у биогеографским анализама. Очигледна настава са адекватним колекцијама природног материјала.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена

активност у току предавања	5	практични испит	20
активности у току вежби / практична настава	5	усмени испит	50
колоквијум-и	20		
семинар-и			